

K o l u m b i a n

KATULAPSET

Koti Katulapselle ry:n Kolumbian-työn tiedotuslehti syyskuu 2011

K u t s u m u k s e n a k a t u l a p s e t

Leila Ponkala

*Jasleidy Ayala
ja hänen
kolumbialais-
suomalainen
veljen-
poikansa
Tomás
Suomen
kesässä.*

”Suomi on ihmeellinen maa. Se on meille kuin Jumalan kädet. Monet suomalaiset ovat kuuliaisina Jumalan tahdolle auttaneet Kolumbiaa, vaikka välimatka maittemme välillä on suuri.” Näin kuvaili tuntojaan Bogotan lastenkodin johtava työntekijä **Jasleidy Ayala** käydessään kesä-heinäkuussa Suomessa sukuloimassa. Hänen **Yedixon**-veljensä avioitui joitakin vuosia sitten Kolumbiassa vapaaehtoistyössä olleen **Anna Vuorivirran** kanssa. Perhe, johon kuuluu myös 2-vuotias **Tomás**-poika, asuu vakituisesti Suomessa. Vaikka Jasleidy oli maassamme lomamatkalla, hän olisi kovasti halunnut tavata lastenkotien poikien kummeja. Valitettavasti tapaamisen järjestä-

minen ei kesälomien takia onnistunut.

Raskasta ja vaarallista työtä

Jasleidy aloitti työskentelyn Misericordia en Acciónin lastenkodissa kymmenisen vuotta sitten. Tuolloin Sasaiman lastenkotia ei vielä ollut, ja Bogotan lastenkodissa oli vain seitsemän poikaa. Nyt Bogotan lastenkodissa, jossa Jasleidy työskentelee, on parikymmentä poikaa, ja lisäksi Jasleidyllä on vastuullaan päiväkerho Pepen esikoululaiset, joita on tällä hetkellä 16. Jasleidy on lastenkodin koordinaattori ja lastenohjaaja ja päiväkerho Pepen johtaja. Hän huolehtii lastenkodin ja päiväkerhon hankinnoista,

pitää yhteyttä kouluihin, tekee kotikäyntejä, ohjaa päiväkerholaisia ja auttaa lastenkodin poikia kaikessa mahdollisessa, mm. läksyjen teossa. Työsarkaa on enemmän kuin yhdelle ihmiselle olisi kohtuullista, ja kun kysyn Jasbleidyltä, miten ihmeessä hän on saanut voimansa ja aikansa riittämään, hänen lyhyt vastauksensa on: ”Jumalan avulla.”

Jasbleidyn työpäivä alkaa kello 8 aamulla ja päättyy aikaisintaan puoli kuudelta illalla. Usein puurtamista riittää iltamyöhään asti. Vaikka holhottavia on päiväkerholaiset mukaan lukien 35, työntekijöitä on Jasbleidyn lisäksi vain kolme, keittäjä, ilta- ja yövuoroa tekevä lastenohjaaja sekä osa-aikainen päiväkerhonohjaaja.

Kasvutarinoita

Jasbleidyllä on tapana lopettaa Suomeen kirjoittamansa kirjeet sanoilla ”Jumalan rakkaus sydämessäni”. Tuo Jumalan rakkaus näkyy Jasbleidyn olemuksesta, ja se näkyy

Camilo

tavasta, jolla hän puhuu lastenkodin pojista ja pepekerholaisista. Saan kuulla monta liikuttavaa tarinaa. Yksi niistä kertoo **Camilo Valdominosta**: ”Camilo oli 6-vuotias kun hän tuli lastenkotiin. Hän tuli suoraan kadulta, ja se ettei hänellä ollut mitään kokemusta kodista, näkyi monella tavoin. Hän ei osannut käyttää ruokailuvälineitä. Hän ei ollut koskaan nähnyt kynää eikä tiennyt, mitä kynällä tehdään ja miten sitä pidellään. Hänet oli vaikea saada kylpyyn, ja hyperaktiivisuudesta johtuen hän käyttäytyi huonosti sekä lastenkodissa että koulussa. Nyt Camilo on asunut lastenkodissa melkein seitsemän vuotta, ja hänessä on tapahtunut suuri

muutos. Tie on ollut vaikea. Camilo menetti isänsä hyvin pienenä, ja ne vähäiset muistot, joita hänellä isästään on, liittyvät väkivaltaan. Myöhemmin Camilon äiti kuoli syöpään, mikä oli Camilolle hyvin dramaattinen kokemus. Camilo on kuitenkin päässyt joka vuosi luokaltaan. Hän on nyt 6. luokkaa käyvä tottelevainen poika. Muutos hänen kohdallaan on ollut sekä fyysisesti että emotionaalisesti sataprosenttinen.”

Felipe pikkusiskonsa Michellin kanssa. Michell käy Pepe-kerhoa toista vuotta, sillä hän oli lukuvuoden alkaessa liian nuori tavalliseen kouluun.

Jasbleidy kertoo iloitsevansa siitä, että on saanut olla seuraamassa paitsi yksittäisten lasten, myös kokonaisten perheitten uudistumista. Pari vuotta sitten Pepe-kerhoa kävi kaksi sisarusta, **David** ja **Michell**. He olivat 11-lapsisen perheen nuorimmat. Lapsista seitsemän asui tuolloin kotona vanhempiensa kanssa. ”Peheen asuntona oli muutaman neliön kopero”, Jasbleidy kertoo. ”Emme puhuneet vanhemmille Jumalan rakkaudesta, koska perhe eli niin suuressa kurjuudessa, ettei se tuntunut oikealta. He oppivat näkemään Jumalan rakkauden käytännössä. David ja Michell saattoivat kertoa jonakin

aamuna päiväkerhoon tultuaan, että eilen kotona ei ollut mitään syötävää. Veimme rukouksessa ongelman Jumalalle, ja kotiin palattuun lapset kertoivat vanhemmilleen, mitä päiväkerhossa oli rukoiltu. Yksi asia, jonka puolesta rukoiltiin paljon, oli isän työpaikka. Nyt isä on päässyt rakennuksille apumieheksi. Tämän vuoden alussa Davidin veljet **Felipe, Sebastian** ja **Camilo** muuttivat lastenkotiin. He ovat koko lastenkodin esimerkillisimmät pojat, ja he kaikki rakastavat Jeesusta. David käy koulua kotoa käsin, ja hän rukoilee aina ruokarukouksen. Koko perheen tilanne on muuttunut. Nyt heillä on tilavampi huone asuntona, ja heillä menee muutenkin paremmin. Jo pelkästään se, että perheen lapsista kolme on lastenkodissa, on suuri taloudellinen apu perheelle.”

Jasbleidy kertoo iloisena, että myös pikku David haluaisi muuttaa ensi vuonna lastenkotiin. Yksi ihana poika lisää, hän tuntuu ajattelevan. ”Felipe, veljeksistä vanhin, on hyvin erikoinen poika”, hän jatkaa hetken päästä silmät säteillen. ”Hän rakastaa lastenkotia ja hän rakastaa koulunkäyntiä. Kerran kun veljekset menivät viikonlopuksi kotiinsa, asunnosta oli viety katto. Vuokraisäntä oli käynyt itse purkamassa sen. Sinä yönä koko perhe joutui nukkumaan katottomassa huoneessa. Kävi vielä niin, että

kun poikien olisi pitänyt palata lastenkotiin ja kouluun, äidillä ei ollutkaan antaa heille bussirahaa. Felipe oli niin huolissaan pikkuveljistään ja heidän turvallisuudestaan, että hän lähti viemään heitä lastenkotiin kävellen, vaikka matkaa oli parikymmentä kilometriä.”

Pepe-kerho taloudellisissa vaikeuksissa

Jasbleidy on käynyt päiväkerhonohjaajan kurssin, mutta muuta alan koulutusta hänellä ei ole. Alkuperäiseltä ammatiltaan hän on elintarvikeinsinööri. Hän on kuitenkin pärjännyt lasten kanssa paremmin kuin yksikään Misericordian palveluksessa ollut koulutettu lastenohjaaja. Sinä aikana, jonka Jasbleidy on työskennellyt lastenkodissa, moni työntekijä on palanut loppuun. Työ on todella vaativaa ja uuvuttavaa ja perheikäntien osalta myös hyvin vaarallista. Paljon esirukousta siis tarvitaan.

Yksi vaikeimmista ongelmista Jasbleidyn työssä on taloudellisten resurssien niukkuus. Rahan puute on jatkuvaa varsinkin Pepe-kerhon kohdalla. Useaan kertaan on jouduttu jopa harkitsemaan koko Pepe-projektin lopettamista nykyisessä muodossaan. Uusien Pepe-kummien saaminen olisi lähes elinehto työn jatkumisen kannalta.

Pepe-kummiksi voi ilmoittautua puhelimitse tai nettisivujemme kautta kirjoittamalla kummilomakkeen lisätietoja-osaan: Pepe-kummi. Pepe-kummi ei saa omaa henkilökohtaista kummilasta, vaan hän tukee kummimaksullaan (26 euroa/kk) koko päiväkerhoryhmää. Ryhmä vaihtuu vuosittain, mutta kummius jatkuu vuodesta toiseen, ellei kummi erikseen ilmoita lopettamisesta. Muiden kummien tavoin Pepe-kummit saavat kerran vuodessa kummikirjeen, jossa kerrotaan lasten kuulumisia valokuvien kera.

Koti Katulapselle ry:n hallituksen puheenjohtaja Mikko Nygrén (toinen vas.) tapasi heinäkuuisella Kolumbian-matkallaan Misericordia en Acción johtokunnan puheenjohtajan Flor Umban ja järjestön uuden toiminnanjohtajan Francisco Bermúdezin. Vasemmalla kielenopettaja Pauli Seppälä, joka auttoi Mauriciota Charles de Gaullen lentokentällä Pariisissa.

Mikko Nygrén Kolumbiassa

Koti Katulapselle ry:n puheenjohtaja Mikko Nygrén kierteli kesällä ystävänsä opettaja Pauli Seppälän kanssa Etelä-Amerikassa. Matkan pääkohde oli Kolumbia, jossa Mikko tutustui yhteistyöjärjestömme Misericordia en Acciónin toimintaan ja tapasi Sasaimassa asuvan kummilapsensa Andrésin. Muiden yhdistyksemme vapaaehtoistyöntekijöiden tavoin Mikko kustansi koko matkansa itse.

Mikko Nygrén kertoo: Tämä oli ensimmäinen matkani Kolumbiaan. Olin jo pitkään halunnut päästä tutustumaan Etelä-Amerikkaan, sen ihmisiin ja kulttuuriin. Kesällä haaveeni vihdoinkin toteutui. Kiertelimme Paulin kanssa muutaman viikon Argentiinassa, Boliviassa ja Perussa, ja 15. heinäkuuta 2011 saavuimme Kolumbiaan, jossa vietimme kymmenen päivää.

Misericordia en Acción uusien haasteiden edessä

Matka vahvisti käsitystäni siitä, että yhteistyöjärjestömme Misericordia en Acciónin

toiminta on hyvissä käsissä. Tapasin Misericordia en Acciónin johtokunnan puheenjohtajan **Flor Maria Umban** ja myös uuden toiminnanjohtajan **Francisco Bermúdezin**. Molemmat vaikuttivat pätevilta ja innostuneilta. Francisco, joka on koulutukseltaan teologi, oli vasta kesäkuussa aloittanut uudessa työpaikassaan. Hänellä on vaimo ja kaksi alle kouluikäistä lasta. Sain matkani aikana huomata, kuinka isällisesti hän suhtautuu Misericordian poikiin. Hän on vasta tutustumassa heihin, mutta jo nyt huomaa, että hän suhtautuu tehtävänsä hyvin vakavasti ja on saanut poikien luottamuksen osakseen.

Minulla oli ilo tavata myös vanha ystäväni **Reinel Castañeda**, jonka viitisentoista vuotta kestänyt toiminnanjohtajakausi Misericordia en Acciónissa päättyi vuodenvaihteessa. Hän oli valmistelemaan muuttoaan Yhdysvaltoihin. Siellä häntä odottivat uudet tehtävät ja uudet haasteet. Reinelillä ja hänen **Mirian**-vaimollaan on Yhdysvalloissa kaksi lasta ja useita lapsenlapsia.

Misericordian työ ei ole helppoa, sillä monet

lastenkotien lapsista ovat vaikeasti häiriintyneitä. Ongelmia on myös poikien sukulaisten kanssa, sillä aina ei löydy riittävästi halua yhteistyöhön. On saattanut tapahtua, että poika on otettu lastenkodista takaisin kotiin hetken mielijohteesta ja jopa kesken lukukauden. Flor Maria Umba kertoi minulle, että marraskuussa tullaan valitsemaan uusia poikia järjestön lastenkoteihin, etupäässä Sasaiman lastenkotiin. Uusien poikien kotiolut ja myös soveltuvuus lastenkotiin tullaan selvittämään aiempaa huolellisemmin. Misericordian hallitus suunnittelee myös psykologin palkkaamista yhdessä erään toisen järjestön kanssa. Tähän asti Misericordian pojat ovat saaneet apua ongelmiinsa lähinnä vapaaehtoiselta seurakunnan jäseneltä, joka on ammatiltaan psykologi. Vapaaehtoinen psykologi ei kuitenkaan ehdi tapaamaan poikia kovin usein. Terapian tarve on suuri, sillä monille pojille on jäänyt pahoja traumoja katulapsielämästä. Paha olo saattaa ilmetä väkivaltaisina ajatuksina ja vihamielisyytenä muita lastenkodin poikia kohtaan.

Taistelu viisumista

Moskovalaiseen Kansojen ystävyysyliopistoon stipendin saanut **Mauricio Silva**, josta olemme kertoneet aiemmissa lehdissämme, saapui Suomeen heinäkuun loppupuolella. Ilman Koti Katulapselle ry:n apua hänen matkansa olisi luultavasti jäänyt haaveeksi. Mauriciolla oli suuria vaikeuksia viisumin saannissa, vaikka hän ilmoittautui jo huhtikuussa viisuminhakijaksi kaikkine tarvittavine papereineen. Kolumbiassa ei ole Suomen suurlähetystä, vaan viisumiasiat hoidetaan Ruotsin lähetystön kautta. Mauriciolla oli tuossa vaiheessa jo matkalippukin, sillä ilman sitä viisumia ei pystynyt hakemaan. Lippu oli päivälle 3.7.2011.

Ongelmat tulivat ilmi kesäkuussa, kun Mauricio meni sovittuun aikaan lähetystöön noutamaan viisumiaan. Häntä kehoitettiin tulemaan viikon päästä uudestaan, ja seuraavalla viikolla asiaa siirrettiin jälleen viikolla eteenpäin. Muutamia päiviä ennen suunniteltua matkaa Mauriciolle kerrottiin, ettei viisumia voida myöntää, ennen kuin Suo-

mesta on saatu hyväksyntä. Yhdistykses-tämme soitettiin Suomen ulkoministeriöön, mutta siellä ei tiedetty mitään Mauriciosta. Virkailija kertoi, että Ruotsin Bogotan-lähetystö tekee yleensä viisumipäätökset itsenäisesti ja että Suomeen lähetetään kyselyjä ani harvoin. Lopulta paperit löytyivät Suomen Liman suurlähetystöstä. Sieltä ne lähetettiin UM:ään, mutta vasta sen jälkeen kun olin soittanut suurlähettiläs **Juho Parankolle**. Myös Suomesta oltiin yhteydessä Parankoon. UM puolsi Mauricion viisumia, mutta päätös tuli vasta kaksi viikkoa suunnitellun matkustuspäivän jälkeen. Onneksi Mauricion lentolippu oli onnistuttu perumaan suhteellisin pienin kustannuksin. Ostimme Mauriciolle uuden matkalipun, koska Ruotsin lähetystö vaati lippua - pelkkä varaus ei riittänyt. Uusi lippu oli päivälle 25.7. - samaan Air Francen koneeseen, johon minulla ja Paulilla oli paluulento.

Lähdin 22.7. Ruotsin suurlähetystöön Mauricion kanssa, mutta ainoastaan Mauricio päästettiin sisään. Minä jäin odottamaan lähetystön edustalle. Parin tunnin odottelun jälkeen Mauricio tuli surullisena ulos ja kertoi, että oli kyllä saanut viisumin mutta vasta 1.8.2011 lukien. Selitin, ettei lippua voinut enää vaihtaa, koska matkustuspäivä oli niin pian ja peruutus-oikeutta lipussa ei muutenkaan ollut. Lähetystöstä sanottiin, että Mauricio voisi saada uuden viisumin 100 euron suuruista maksua vastaan. Tässä vaiheessa päätin soittaa Suomen kunniakonsulille **Timo Kurkaalle** Bogotassa. Tavoitin kuin tavoitinkin hänet puhelimitse suomalaisella matkapuhelimellani ja konsuli itse soitti Ruotsin suurlähetystöön. Ovet avautuivat nyt minullekin ja Mauricio sai uuden viisumin maksutta ja oikealle päivälle. Kiitimme Herraa siitä, että hän oli kuullut rukouksemme.

Jumalan tiet ovat ihmeelliset

Mauriciolla oli vaikeuksia myös Charles de Gaullen lentokentällä Pariisissa. Hänellä oli suora jatkolento Pariisista Helsinkiin, kun taas Pauli ja minä matkustimme Madridin kautta. Menimme kuitenkin saman tullin läpi ja onneksi näin, sillä Mauricio joutui vaikeuksiin

Mauricio Silva ja legendaarinen Kiinan-lähettiläs Päivö Parviainen Helsingin tuomiokirkkoseurakunnan aamurukouspiirissä. Päivö Parviainen, 99 v, on yhdistyksemme kunniajäsen ja calilaisen Cristian Padiernan kummi.

passintarkastuksessa. Satojen ihmisten jono eteni sujuvasti kunnes tuli Mauricioon vuoro. Tarkastaja kyseli Mauricioilta matkan tar-

koituksesta ja rahoituksesta. Mauricio joutui myöntämään, ettei hänellä ole lainkaan omaisuutta tai maksukykyä. Heille ei tuntunut Pariisin lentokentällä riittävän, että Mauriciolla oli Suomen myöntämä turistiviisumi kahdeksi kuukaudeksi. Mauricioille myös huomautettiin, että hänen matkavakuutusensa ei ole riittävä. Onneksi Pauli on ranskanopettaja ja puuttui tässä vaiheessa keskusteluun sujuvalla ranskan kielellä. Vakuutimme Paulin kanssa, että Mauricio on järjestömme kutsuma vieras ja vastaamme hänen kuluistaan Suomessa. Lopulta virkailija tyytyi selittämään, että Mauricio ei voi enää palata ilman uutta viisumia Schengen-alueen maihin matkustettuaan Venäjälle.

En voi muuta kuin todeta, että Jumalan tiet ovat ihmeelliset. Monet epäilivät Kolumbiassa Mauricioon mahdollisuutta päästä Suomeen tai Moskovaan. Ja juuri kun Mauricioon tilanne alkoi todella näyttää tukalalta, saimme huomata miten Jumala johdatti ja miten voimme toimia Jumalan käsinä ja jalkoina. Kuinka muuten olisin sattunut juuri silloin Kolumbiaan, kun Mauricio tarvitsi apuani ja kuinka muutoin olisin saanut hänelle lentoliput juuri samaan koneeseen, jolla minä ja Pauli matkustimme? Olen syvästi vakuuttunut, että Jumalalla on jokin määrätty tarkoitus sille, että Mauricioon matka onnistui ja saimme olla mukana hänen matkallaan. Kiitos Herralle, Mauricio on nyt turvallisesti Suomessa ja valmistautuu matkustamaan Moskovaan opiskelemaan lääketiedettä.

Bogotan lastenkodin keittiöremontti valmistui

Slummi projekti on tuottanut tänä vuonna 2419 euroa, remontti projekti 810 euroa ja Mauricioon opiskeluprojekti 574 euroa. Kesäkuun alussa Misericordia en Acciónille lähetettiin kummi- ja projektiavustuksina yhteensä 12 050 euroa. Sydämellinen kiitos lahjoistanne!

Rahaa Bogotan lastenkodin keittiöremonttiin on kerätty pitkään, ja kaikkiaan lahjoituksia kertyi 3117 euroa. Työt aloitettiin vihdoinkin kesäkuussa huolellisen suunnittelun jälkeen. Nyt remontti on valmistunut, ja lastenkodilla on asianmukainen ja entistä tilavampi keittiö. Ei se ole nytkään suuruudella pilattu ottaen huomioon, että keittiössä valmistetaan ateriat 19 lastenkodin pojalle ja 16 päiväkerholaiselle. Kolumbiassa vaatimustaso ei kuitenkaan ole samaa luokkaa kuin Suomessa, ja siellä ollaan nyt hyvin tyytyväisiä. Bogotan Betel-kodin lapset ja henkilökunta kiittävät sydämensä pohjasta kaikkia remontti projektiin osallistuneita.

Slummi projektin tuotolla on tuettu Pepe-kerhon toimintaa ja autettu äärimmäisessä köyhyydessä eläviä lapsiperheitä.

CALIIN TARVITAAN LISÄÄ APUA

Flor Umba ja Misericordian uusi toiminnanjohtaja **Francisco Bermúdez** kävivät heinäkuussa Calissa viemässä kummiaavustuksia ja suunnittelemassa tulevaa toimintaa. Oppaina heillä oli pastori **Daniel Arias** ja hänen poikansa **Jhonatan**. He johtivat aikoinaan nyt jo lopetettua järjestöä, jonka kanssa olimme yhteistyössä ennen kuin Calin työ vuosikymmenen puolivälissä siirtyi Misericordia en Acciónille.

Flor ja Francisco vierailivat Calissa mm. **Padiernan** perheen luona. Perheen kuusi nuorinta lasta otettiin kummiohjelman piiriin 2000-luvun puolivälissä pian sen jälkeen kun heidän pastori-isänsä oli surmattu evankeliumin levittämisen tähden. Perheelle on lähetetty säännöllisesti kummirahaa koulumaksuihin, ja tämän ansiosta kaikki lapset ovat pystyneet käymään koulua keskeytyksettä. Perhe on kuitenkin taloudellisesti hyvin ahtaalla. **Rubiela-**

Rubiela (toinen vas.) ilahtui tavatessaan vanhan ystävänsä Daniel Ariasin. Kun kristinuskolle vihamielinen rikollisryhmä surmasi hänen pastori-miehensä vuonna 2005, Daniel Arias auttoi perhettä monin tavoin, mm. lähettämällä avunpyynnön Koti Katulapselle ry:lle. Yhdistys vastasi ottamalla kummiohjelman piiriin Karenin (vas.), Camilan ja Jesúsín sekä kolme muuta perheen lasta.

perustaa pienen yrityksen, esim. pikaruokakojun, roskapussiverstaan tai vihannespuutarhan, jolle olisi paikka omalla terassilla. Ratkaisevan tärkeää olisi, että työpaikka sijaitisi kotona tai sen välittömässä läheisyydessä. Työn tulisi myös olla sen luonteista, että Rubielalle liikenisi aikaa lepoon ja lasten kanssa olemiseen. Tarkoitus on Calin avustusprojektin tuotolla lahjoittaa Rubielalle yrityksen perustamiseen tarvittava alkupääoma.

Padiernan perhettä voi auttaa ryhtymällä perheen lapsen kummiksi tai antamalla rahaa Calin avustusprojektiin.

äidin tulot eivät riitä kunnolliseen ruokaan, ja myös vuokranmaksun kanssa on ollut ongelmia. "Asunnosta oli kahden kuukauden vuokrarästi, jonka maksoimme", Flor kertoo. "Ostimme kummirahalla perheelle myös elintarvikkeita, koulutarvikkeita ja muuta tarpeellista." Florin mukaan sekä äiti että lapset voivat huonosti. "Rubiela on sisäisesti voimakas ihminen", Flor kertoo, "mutta nyt hän oli hyvin väsynyt ja lisäksi sairas. Vaikka lääkäri on määrännyt hänelle lepoa, hän joutuu olemaan ansiotyössä aamuvarhaisesta iltamyöhään. Hän käy kaupustelemassa roskapusseja. Hänellä ei ole juuri lainkaan aikaa lasten kanssa olemiseen. Lapset joutuvat olemaan pitkiä aikoja keskenään, ja he vaikuttavat hyvin surullisilta. He syövät mitä sattuvat löytämään, ja huono ravitsemus ilmenee kalpeutena ja kolmen lapsen kohdalla myös alipainoisuutena."

Ratkaisuksi perheen ongelmiin Flor ja Francisco ovat yhdessä Rubielan ja Ariaksien kanssa hahmotelleet erilaisia vaihtoehtoja. Rubiela voisi

UUDET PROJEKTIT

Jatkamme Bogotan slummiprojektia ja käynnistämme uudelleen Calin avustusprojektin. **Bogotan slummiprojektilla** kerätään varoja Pepe-kerhon toimintaan ja hädänalaisten lapsiperheiden auttamiseen. **Calin avustusprojektin** tuotolla autetaan Padiernan perhettä ja myös muita ahdinkoon joutuneita calilaisia lapsiperheitä. Calissa on paljon sisäisiä pakolaisia, ja sen takia äärimmäistä köyhyyttä on poikkeuksellisen paljon. Myös **Mauricio Silvan opiskelun tukemiseksi** on oma projekti. Vaikka Mauriciolla on stipendi, hän joutuu itse maksamaan osan ruoka- ja asumiskuluistaan. Hän tarvitsee rahaa myös matkakuluihin. Mauricion Suomessa oleskelun kustantaa joukko Koti Katulapselle ry:n työssä mukana olevia yksityishenkilöitä.

Sasaiman lastenkodissa aloitetaan pian poikien asuntolan kunnostustyöt Kom-teatterin lahjoittaman avustuksen (2000 euroa) turvin. Myös **Sasaiman päärakennuksen kattoremontti** on tarkoitus aloittaa lähiaikoina. Remonttia varten on käytettävissä 1312 euroa aikaisemman kattoprojektin tuottoa, mutta rahaa tarvittaisiin lisää, sillä kyseessä on hyvin kallis hanke. Nykyinen katto on päässyt monista korjausyrityksistä huolimatta niin huonoon kuntoon, että se on pakko purkaa uuden katon tieltä. Katon korjaamisella on kiire, sillä vesivahingot ovat jo vaurioittaneet kaunista päärakennusta. Päärakennuksen kunnostaminen on tärkeää turismi-projektin onnistumisen kannalta. Kun kunnostustyöt on tehty, maatila on valmis vastaanottamaan omatoimimatkailijoita kaikkialta maailmasta. Turismista saatava tuotto käytetään lyhentämättömänä Sasaiman ja Bogotan lastenkotien sekä Pepe-kerhon toiminnan hyväksi.

Turismiprojekti on osa Sasaiman omavaraisuusprojektia, johon on saatu UM:n hanketukea. Hanketuella kustannetaan osa kattoremontista, mutta lisärahoitusta tarvittaisiin useita tuhansia euroja. Tietoa turismiprojektista löytyy kotisivuiltamme www.kotikatulapselle.com.

Projektien tilinumero on 107830-243765 ja viitenumerot:
Bogotan slummiprojekti 2 20424
Calin avustusprojekti 210010
Sasaiman kattoprojekti 200017
Mauricion opiskeluprojekti 200046

Toimitus ja taitto:
Leila Ponkala
Mikko Nygrén
Päivi Strandén
Osoite:
Kauppiaankatu 6 C 34,
00160 Helsinki

**Bogotan, Sasaiman ja Calin lapsille voi lähettää postia osoitteeseen:
Misericordia en Acción / Lapsen etu- ja sukunimi
Carrera 31 B no. 1 D – 17, Bogota, Colombia
Kirjeiden tulisi olla joko espanjan- tai englanninkielisiä**

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
Rahankeräyslupa POHADno2010/623
www.kotikatulapselle.com

